

Några sällsyntare insektfynd.

Af

Harald Muchardt.

Blechnus glabratus DUFT. Ett exemplar af denna art anträffade jag under sällning af torfjord i Pålsjö norr om Hälsingborg. Enligt GRILLS Catalogus är arten ej förut anträffad inom Skåne.

Cytilus auricomus DUFT. Af denna förut från Skåne icke kända art har undertecknad där anträffat ett 20-tal exemplar på olika lokaler. Då arten till sitt yttre vid hastigt påseende i hög grad liknar den andra till samma släkte hörande arten *sericeus* FORSTER, förväxlas desamma lätt. *C. auricomus* är af känd. E. MJÖBERG anträffad vid Stockholm, i Västergötland och på Öland och är äfven funnen i Uppland.

Leptura limbata LAICH. Denna för Skåne nya longicorn har anträffats under de senare åren ej sällsynt på blommande *Spiræa* samt på cruciferer uti trädgårdar i och omkring Hälsingborg. Den uppträder ofta tillsammans med den närstående *C. sanguinolenta* L., och jag har flera gånger erhållit båda arterna på samma lokal.

Donacia consimilis SCHRANCK. I juli månad sommaren 1906 anträffades ett exemplar af nämnda art under håfning på vattenväxter i Rönneån vid Ängelholm. Enligt GRILLS Catalogus är arten inom Sverige förut blott anträffad i Västergötland af GYLLENHAAL.

Harpalus oblitus DEJ. Denna, så väl för Sverige som för norra Europa nya art, anträffades stista sommar å Ringtorp norr om Hälsingborg. Då jag undersökte en gammal drifbänk, fann jag bland andra carnivorer ett exemplar af nämnda art. Jag trodde till att börja med, att det var en dvärgform af *Harpalus rubripes*, ty *Harpalus*-arterna uppvisa ofta dvärg-

former. Så t. ex. anträffas ofta i Skåne en form af *Harp. ruficornis*, som i storlek icke är mera än 8 mm., då däremot djurets normala storlek varierar mellan 10—12 mm. Då jag sedermera jämförde exemplaret med en del liknande typer i museets europeiska carnivorsamling, så kom jag till det resultat, att arten utgjordes af *Harpalus oblitus* DEJ. Nämnda arts egentliga utbredningsområde tillhör södra Europa. I Dalmatien lär den enligt CALWER vara allmän. Från norra Europa är den emellertid icke känd. Hur nämnda art kunnat inkomma i vårt land är svårt att förklara. Det skulle låta tänka sig, att den inkommit som ägg eller larv i den jord, som åtföljer trädplanter, hvilka ofta importerats från södra Europa, och sedan genom gynsamma yttre betingelser kunnat utveckla sig till imago. Men enligt hvad jag förhört mig hos flera trädgårdsodlare i trakten, hafva inga växter inkommit på flera år, och får man då antaga, att djuret är stationärt. Dock vid blifvande undersökningar å lokalen under den kommande säsongen hoppas jag att komma till ytterligare resultat angående djurets utbredning. Då någon beskrifning i våra allmännare faunistiska arbeten icke finnes upptagen, kunna vi uppställa följande diagnos efter GANGLBAUER: Die Käfer Mitteleuropas, Wien 1892, Band I sid. 352:

- Harpalus oblitus* DEJ. Spec. IV, 273, Icon. IV, pl. 187, f. 4;
 » *patruclis* DEJ. Spec. IV, 276, Icon. IV, pl. 188, f. 1;
 » *incertus* DEJ. Spec. IV, 318, Icon. IV, pl. 191, f. 1;
 » var. *diversus* DEJ. Spec. IV, 273, Icon. IV, pl. 187, f. 5.

Oberseite gewölbt mit ziemlich breit abgerundeten Hinter-ecken, tieferen Basaleindrücken des Halsschildes und mehr abgerundeten Basalecken der Flügeldecken. Die Flügeldecken sind vor der Spitze in der Regel stärker ausgerandet. Die Färbung der Oberseite ist variabel. Die Fühler und Taster sind bräunlichrot, das zweite und dritte Fühlerglied ist in der Regel an der Wurzel schwärzlich, die Beine sind pechbraun, die Schienen und Tarsen häufig rotbraun; bei var. *diversus* sind die ganzen Beine rostrot. Länge 9—11 m. m.

Chrysomela gypsophila KÜST. utgör ännu en tillökning i vår skandinaviska fauna. På våren 1903 anträffade jag under stenar i den s. k. Berga grusgraf vid Hälsingborg några exemplar

af en *Chrysomela*, som vid första påseendet liknade *Chrysomela sanguinolenta* L. och äfven under detta namn blefvo insatta i mina samlingar. Emellertid skiljde sig dessa exemplar dels genom sin mera betydande storlek, dels genom sin bronsering och sina stora punkter på elytra från nämnda art. Då jag sedermera genom en tillfällighet kom att jämföra den med exemplar i den syd-europeiska samling af coleoptera, som Hälsingborgs museum förvärfvade efter framlidne possessionaten C. MÖLLER å Vedelsbäck, har det lyckats mig att konstatera alla mina exemplar tillhöra *Chrysomela gypsophila* KÜST. I nämnda samling fanns bl. a. ett par exemplar etiketterade »REITTER, Gallia» och mina exemplar äro till alla delar öfverensstämmande med dessa. Emellertid, då jag i höstas genomgick den skandinaviska coleoptersamlingen å härvarande museum, hvilken till största delen är hopbragt af ofvan nämnde possessionaten C. MÖLLER, så finnes äfven här under namn af *Chr. sanguinolenta* uppställda flera expl. af *Chr. gypsophila* och etiketterade »Stehag, Scania». Detta visar, att djuret med säkerhet är anträffadt på tvenne lokaler inom Skåne. Men ännu en ny lokal kan jag anteckna. Fil. kand. H. ROSÉN i Nosaby af Kristianstads län insände till undertecknad under fjolåret ett 30-tal *Chrysomela*-exemplar och alla tillhörde enligt mina undersökningar den för vår fauna nya arten. Kandidat ROSÉN uppgifver, att djuret var mycket allmänt förekommande. Således gifva de anträffade fynden på de olika orterna ett bevis för att *Chr. gypsophila* äger en ganska vidsträckt utbredning inom provinsen och antagligen äfven finnes i andra af våra sydligare landskap, men hitintills undgått entomologernas uppmärksamhet. I Danmark synes den icke vara anträffad, men väl i Tyskland och enligt Fauna Baltica, D:r G. SEIDLITZ, finnes den »In Europa bis Estland, bei uns nicht häufig». I C. G. CALWERS Käferbuch, Naturgeschichte der Käfer Europas, synes den vara känd från Sarepta, Ungern och Sicilien; i en privatsamling af insekter insamlade i trakten af Madrid i Spanien har jag sett exemplar af densamma.